

800,000 Rbd., ſom det ærede Medlem taler om, nu kun repræſentere en Værdi af 280,000 Rbd., og naar jeg ſaa ſtiller over derfor de 200,000 Rbd. eller mere, ſom vi vilde komme til at tilføde, derſom vi ſkulde yde de paagjældende Egne ſamme Ret og Skjel, ſom vi have ydet andre Egne i Landet, ſaa er det hele Beløb, der er Tale om at frelſe — hvis ellers det ærede Medlems Beregninger om de 800,000 Rbd. holdt Stik, hvad der kunde være tvivlsomt, — en Værdi af 80—100,000 Rbd. Nu er Spørgsmaalet alſaa, om man for en ſaadan Udſigts Skyld ſkal udsætte ſig for, at Banen enten ſlet ikke bliver bygget, eller, ſom den høitærede Miniſter antydede, bliver bygget paa en Maade, ſom Egnen ikke kan være tjent med. Jeg tror ikke, at man paa den Slags Begrundelſer ſkal bygge en meget haardnakket Modſtand imod en Lov, ſom i dette Thing en Gang har havt et Flertal, en Lov, ſom Miniſteren anſer for at indeholde den eneſte praktiſke Maade, hvorpaa Henſigten kan opnaas, og for hvilken det andet Thing har erklæret ſig med Enſtemmighed. Naar man ſaaledes vil pukke paa en enkelt Stemmes Overvægt, bliver al konſtitutionel Forhandling en Umulighed.

Berg: Jeg er aldeles villig til at indrømme den ene Del af Landets Borgere de ſamme Begunſtigelſer ſom den anden, og jeg har heller ikke talt et Ord derimod. Jeg tror ogſaa, at hele Lovgivningens har viiſt det i Henſeende til vort Jernbaneveſen; thi Sjælland er jo blevet ſærdeles favoriferet ved at faae ſine Baner baade meget billigt, i det Mindſte for en vis Del, og uden Udgiſt til Expropriation osv. Men fordi man kan byde 40,000 Rbd. pr. Mil til en Sidebane i en afſides liggende Egn, er det ikke givet, at man behøver at yde det ſamme Beløb til en Bane, der udmunder i ſelve Hovedſtaden.

Ordføreren: Med Henſyn til det af den ærede ſjette Daler ſtillede Vædringsforſlag, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det viſtnof. ikke er meget begrundet at vælge netop Grønningen ſom Udgangspunkt; der kunde være mange andre, mere naturlige Endepunkter for Banen ſ. Gr. Observatoriet, hvorom der jo har været Tale ved en anden Lov, Oſterbro, Kaſtellet, hvis det bliver ſloſſet, og flere andre Punkter. I Vædringsforſlaget er det derimod ſlaaet fast, at det netop ſkal være Grønningen, hvad enten dette kommer til at koſte et halvt Hundreduſinde Daler mere eller mindre. Det ærede Medlem har imidlertid ſelv erkjendt, at den førſte Del af hans Vædringsforſlag ikke er alvorlig ment, men kun ſkulde være en Truſel mod det ſjællandſke Selſkab. Miniſteren ſkal kunne ſige til Selſkabet: Vilde I ikke bygge en Bane fra Lyngby, ſaa giver jeg et andet Selſkab Konceſſion paa at bygge en Bane fra Grønningen. Nu vide vi imidlertid, at Selſkabet ikke

bryder ſig det Mindſte om denne Truſel. Det er lykkedes Miniſteren, ſaa vidt jeg har forſtaaet det, at bevæge Selſkabet til at bygge en Bane fra Grønningen til Høllerup, men naar de Herrer tro, at Selſkabet gjør dette med Fornøiſe eller for at tjene Noget derved, er det en Feiltagelſe, thi Selſkabet kommer derved til i høit Grad at konkurrere med ſig ſelv. Jeg tror, at den høitærede Miniſter havde Ret i, at det ſjællandſke Selſkab navnlig i den ſenere Tid paa flere Punkter har ſtillet ſig imødekommende. Det er oplyſt under Behandlingen af Loven om Dobbeltſporet til Roſkilde, at Selſkabet ved dette Anlæg bringer et meget betydeligt Offer. De Herrer ville ogſaa erindre fra Forhandlingen om den foreliggende Lov, at Selſkabet har ſamtlykt i at yde 125,000 Rbd. til Banen gjennem Grib Skov, ſjøndt der ikke forelaa Forpligtelſe til at betale mere end 18,000 Rbd., og det endda en Forpligtelſe, ſom Selſkabet negtede, retlig paahvilede det. Jeg tror, at Alle ville indrømme, at, naar man ſaa en Bane fra Kjøbenhavns øſtlige Del, Grønningen eller et andet Punkt, til Høllerup, tillige en Bane fra Klampenborg til Hørsholm eller Rungſted og dernæſt en Bane fra Lyngby til Frederiksſund, ſaa vil hele denne Egn være ſaa godt forſynet med Baner, ſom tænkes kan. De Ideer derimod, ſom det ærede Medlem her kaſter ud gjennem ſit Vædringsforſlag, hører viſtnof. endnu mere til „Ideernes Verden“ end de, hvormed der igaar var Tale. Det ærede Medlem ſagde, at, naar vi ikke vedtage hans Vædringsforſlag, vilde vi ſtaffe Frederiksſund den daarlige Bane til Hillerød. Dette forekommer mig at være en mærkbar Slutning. Der er Tale om at bemyndige Miniſteren til at give en ſærlig Præmie eller at gjøre en ſærlig Dofftelſe for at ſtaffe den beſt mulige Bane, og ſaa ſiger det ærede Medlem, at Lovforſlaget gaar ud paa at ſtaffe Egnen den ſletteſt mulige Bane, nemlig Banen til Hillerød. Hvad det ærede Medlems Forſlag gaar ud paa, er aldeles klart; det gaar ikke ud paa at ſtaffe Egnen den beſt mulige Bane, men derimod paa at ſtaffe den ſlettinge Bane, thi jeg tillader mig i allerhøieſte Grad at betvivle, at en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksſund ſkulde kunne betale ſig. Der er ikke oplyſt andet derom, end hvad det ærede Medlem for Slagelſe (Lauber) bemærkede, nemlig, at der engang er indgivet Andragende om Konceſſion paa en Bane over Bedbøl til Frederiksſund, og naar det ærede Medlem ſiger, at Miniſteren har forhindret en ſaadan Bane, ſaa foreligger der jo ikke andet, end at Miniſteren ſiger, at en ſaadan Bane over Bedbøl ikke er rimelig, men der foreligger ikke Noget om, hvilke Kapitaler, der have ſtaaet bag ved Begjæringen om Konceſſion. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) bemærkede, at der i og for ſig ikke var megen Billighed i, at det ſjællandſke Selſkab ſkulde nyde godt af et Offer fra Statens Side for at føre en